

01-07-2018

প্ৰাতঃমুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

"অব্যক্ত মহাবাক্য"

ৰিভাইজ্: 14-12-1983 মধুবন

"প্ৰভু পৰিবাৰ - সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ পৰিবাৰ"

আজি বাপদাদাই নিজৰ শ্ৰেষ্ঠ ব্ৰাহ্মণ পৰিবাৰক চাই আছেহঁক। ব্ৰাহ্মণ পৰিবাৰ কিমান উচ্চতকৈও উচ্চ পৰিবাৰ। এইটো সকলোৱে ভালদৰে জানানে? বাপদাদাই সকলোতকৈ আগতে পৰিবাৰৰ স্নেহৰ সম্বন্ধত আনিছে। কেৱল শ্ৰেষ্ঠ আত্মা হোৱা, সেই জ্ঞানেই দিয়া নাই কিন্তু শ্ৰেষ্ঠ আত্মা, সন্তান হোৱা। গতিকে পিতা আৰু সন্তানৰ সম্বন্ধত আনিছে। যিটো সম্বন্ধত অহাৰ পিছত পৰস্পৰৰ মাজতো ভাই-ভনীৰ পৱিত্ৰ সম্বন্ধ গঢ়ি উঠিল। য'ত বাপদাদা, ভাই-ভনীৰ সম্বন্ধ গঢ়ি উঠিল তেন্তে কি হৈ গ'ল! প্ৰভু পৰিবাৰ। কেতিয়াবা সপোনতো এনেকুৱা ভাগ্যৰ কথা ভাবিছিলানে যে সাকাৰ ৰূপত প্ৰত্যক্ষ ভাবে প্ৰভু পৰিবাৰত উত্তৰাধিকাৰী হৈ সম্পত্তিৰ অধিকাৰী হ'ম? উত্তৰাধিকাৰী হোৱাতো সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠতম ভাগ্য। কেতিয়াবা ভাবিছিলো জানো যে স্বয়ং পিতা আমি সন্তানসকলৰ বাবে আমাৰ নিচিনাকৈ সাকাৰ ৰূপধাৰী হৈ পিতা আৰু সন্তানৰ বা সৰ্ব সম্বন্ধৰ অনুভৱ কৰাব? সাকাৰ ৰূপত প্ৰভু পালনা ল'ম, এয়া কেতিয়াও সংকল্পতো নাছিল। কিন্তু এতিয়া অনুভৱ কৰিছা নহয় জানো! এয়া সকলো অনুভৱ কৰাৰ ভাগ্য তেতিয়া প্ৰাপ্ত হ'ল যেতিয়া প্ৰভু পৰিবাৰৰ হ'ল। গতিকে কিমান উচ্চ পৰিবাৰৰ অধিকাৰী সন্তান হ'ল। কিমান পৱিত্ৰ পালনাৰ দ্বাৰা পালিত হৈ আছে! কিদৰে অলৌকিক প্ৰাপ্তিৰ দোলনাত দুলি আছে! এই সকলোবোৰ অনুভৱ কৰা নহয়। পৰিবাৰ সলনি হৈ গ'ল। যুগ সলনি হৈ গ'ল। ধৰ্ম, কৰ্ম সকলো সলনি হৈ গ'ল। যুগ পৰিৱৰ্তন হোৱাৰ বাবে দুখৰ সংসাৰৰ পৰা সুখৰ সংসাৰলৈ আহি গ'ল। সাধাৰণ আত্মাৰ পৰা পুৰুষোত্তম হৈ গ'ল। 63 জন্ম বোকাতে আছিল আৰু এতিয়া সেই বোকাতে পদুম ফুল হৈ গ'ল। প্ৰভু পৰিবাৰত অহা অৰ্থাৎ জন্ম-জন্মান্তৰৰ বাবে ভাগ্য ৰেখা শ্ৰেষ্ঠ হৈ যোৱা। প্ৰভু পৰিবাৰ, পৰিবাৰ অৰ্থাৎ আক্ৰমণৰ পৰা মুক্ত হৈ গ'ল। কেতিয়াও প্ৰভু সন্তানৰ ওপৰত আক্ৰমণ হ'ব নোৱাৰে। প্ৰভু পৰিবাৰৰ হ'ল আৰু সদা কালৰ বাবে সৰ্ব প্ৰাপ্তিৰ ভাণ্ডাৰ ভৰপূৰ হৈ গ'ল। এনেকুৱা মাষ্টৰ সৰ্ব শক্তিমান হৈ গ'ল যে প্ৰকৃতিও দাসী হৈ তোমালোক প্ৰভু সন্তানৰ সেৱা কৰিব। প্ৰকৃতিয়ে তোমালোক প্ৰভু পৰিবাৰক শ্ৰেষ্ঠ বুলি ভাবি তোমালোকৰ ওপৰত জন্ম-জন্মান্তৰৰ বাবে বিচনিৰে বা দি থাকিব। শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলক স্বাগত কৰিবলৈ, সন্মানৰ অৰ্থে বিচনিৰে বা দিয়ে নহয়। প্ৰকৃতিয়ে সদা কালৰ বাবে সন্মান দি থাকিব। প্ৰভু পৰিবাৰলৈ এতিয়াও সৰ্ব আত্মাৰ স্নেহ আছে। সেই স্নেহৰ আধাৰতে এতিয়ালৈ গায়ন আৰু পূজন কৰি থাকে। প্ৰভু পৰিবাৰৰ চৰিত্ৰৰ কিমান ডাঙৰ স্মাৰক শাস্ত্ৰ ভাগৱত এতিয়াও স্নেহেৰে শুনে আৰু শুনাই থাকে। প্ৰভু পৰিবাৰৰ শিক্ষক আৰু গড়লি ষ্টুডেণ্ট লাইফৰ, পাঠ্যক্ৰমৰ স্মৃতি শাস্ত্ৰ গীতা কিমান পৱিত্ৰতাৰে বিধিপূৰ্বক শুনে আৰু শুনায়। প্ৰভু পৰিবাৰৰ সোঁৱৰণি হিচাপে আকাশতো সূৰ্য, চন্দ্ৰমা আৰু ভাগ্যশালী তৰাৰ ৰূপত মান্যতা প্ৰদান কৰে আৰু পূজা কৰি থাকে। প্ৰভু পৰিবাৰে পিতাৰ অন্তৰাসনাধিকাৰী হয়, এনেকুৱা আসন প্ৰভু পৰিবাৰৰ বাহিৰে অইন কোনোৱে লাভ কৰিব নোৱাৰে। প্ৰভু পৰিবাৰৰ এয়া বিশেষত্ব। যিমান সন্তান আছে সকলোৱে আসনাধিকাৰী হয়। অন্য কোনো ৰাজ্য পৰিবাৰত সকলো সন্তান আসনাধিকাৰী নহয়। কিন্তু প্ৰভুৰ সন্তান সকলো অধিকাৰী হয়। ইমান শ্ৰেষ্ঠ আৰু ডাঙৰ আসন গোটেই কল্পতে দেখিছা জানো, য'ত সকলোৱে সমাহিত হৈ যাব পাৰে? প্ৰভু পৰিবাৰ এনেকুৱা পৰিবাৰ য'ত সকলোৱে স্বৰাজ্য অধিকাৰী হয়। সকলোকে ৰজা বনাই দিয়ে। জন্ম লওঁতেই স্বৰাজ্যৰ তিলক বাপদাদাই সকলো সন্তানকে দিয়ে। প্ৰজা তিলক নিদিয়, ৰাজ্য তিলক দিয়ে।

মহিমাও ৰাজ্য তিলকৰে আছে নহয় জানো। ৰাজ তিলক দিৱস বিশেষভাবে পালন কৰা হয়। তোমালোক সকলোৱে নিজৰ ৰাজ তিলক দিৱস পালন কৰিছানে নে এতিয়া পালন কৰিবা? পালন কৰিছা নহয়! সুখৰ চিন, ভাগ্যৰ চিন, সংকট দূৰ হোৱাৰ চিন তিলক হয়। যেতিয়া কোনোবাই কোনো কাৰ্য্যত ওলাই যায়, কাৰ্য্য যাতে সফল হয় তাৰ বাবে পৰিবাৰৰ সদস্য সকলে তিলক লগাই পঠায়। তোমালোক সকলোৰেতো তিলক লাগি আছে নহয়। তিলকধাৰী, আসনধাৰী, বিশ্ব কল্যাণৰ মুকুটধাৰী হৈ গৈছা নহয়। ভৱিষ্যতৰ মুকুট আৰু তিলক এই জন্মৰে প্ৰাপ্তিৰ প্ৰালন্ধ। বিশেষ প্ৰাপ্তিৰ সময় বা প্ৰাপ্তিৰ খনি প্ৰাপ্ত হোৱাৰ সময় এতিয়াই। এতিয়া নহ'লে ভৱিষ্যত প্ৰালন্ধও নহয়। এই জীৱনেই গায়ন হিচাপে আছে যে দাতাৰ সন্তানৰ, বৰদাতাৰ সন্তানৰ অপ্ৰাপ্ত কোনো বস্তুৱেই নাই। ভৱিষ্যতে তথাপিও এটি বস্তুৰ অপ্ৰাপ্তি হ'বই নহয়। পিতাৰ সৈতে মিলনতো নহ'ব। গতিকে সৰ্ব প্ৰাপ্তিৰ জীৱনেই হৈছে ঈশ্বৰীয় পৰিবাৰ। এনেকুৱা পৰিবাৰত আহি গৈছা নহয়। বুজি পোৱা নহয় যে এনেকুৱা উচ্চ পৰিবাৰৰ হোৱা! যাৰ মহিমা কৰিলে অনেক ৰাতি দিন পাৰ হ'ব। চোৱা, ভক্ত সকলে কীৰ্তন গাই-গাই কিমান ৰাতি দিন পাৰ কৰে। এতিয়াও গাই আছে। এনেকুৱা নিচা আৰু ফুৰ্তি সদায় থাকেনে? মই কোন! এইটো সাথৰ সদায় মনত থাকেনে? বিস্মৃতি-স্মৃতিৰ চক্ৰততো নহা নহয়! চক্ৰৰ পৰা মুক্ত হ'লা নহয়। স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী হোৱা অৰ্থাৎ অনেক হৃদৰ পাকচক্ৰৰ পৰা মুক্ত হোৱা। এনেকুৱা হৈ গৈছা নহয়। সকলোৱে স্বদৰ্শন চক্ৰধাৰী হোৱা নহয়। মাষ্টৰ হোৱা নহয়! গতিকে মাষ্টৰে সকলো জানে! সদায় অমৃত বেলা মই কোন - এইটো স্মৃতিত ৰাখিলে সদায় সমৰ্থ থাকিবা। অচ্ছা!

বাপদাদাই বেহদৰ পৰিবাৰক চাই আছেহঁক। বেহদৰ পিতাই বেহদৰ পৰিবাৰক বেহদৰ স্নেহসহিত স্মৰণ কৰে।

সদায় শ্ৰেষ্ঠ পৰিবাৰৰ নিচাত থাকোতা প্ৰভু পৰিবাৰৰ মহত্বক জানি মহান হওঁতা, সৰ্ব প্ৰাপ্তিৰ ভাঙাৰ শ্ৰেষ্ঠ ৰাজ্য ভাগ্য প্ৰাপ্ত কৰোতা প্ৰভু ৰত্ন সকলক স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

(গ্যনাৰ অংকল আৰু আন্টিৰ লগত) সেৱাধাৰী সন্তানসকলক বাপদাদাই মিলনৰ লগতে স্বাগতো কৰি আছে। যিমানেই প্ৰতিপল স্মৰণ কৰি আহিছা তাৰ প্ৰতিদান হিচাপে বাপদাদাই নয়নৰ মণিত সমাহিত সন্তানসকলক স্বাগত কৰি আছে। এজন পিতাৰ গুণ গোৱা সন্তানসকলক দেখি বাপদাদাইও সন্তানসকলৰ বিশেষত্বৰ গুণ গায়। প্ৰতিদিন, প্ৰতিপল গীত গাই থাকা নহয় জানো। যেতিয়া সন্তানে গীত গায় তেতিয়া পিতাই কি কৰে? যেতিয়া কোনোবাই ভাল গীত গায় তেতিয়া শুনোতাই কি কৰে? নিবিচাৰিলেও নাচিবলৈ আৰম্ভ কৰে। নাচিব জানকেই বা নাজানক কিন্তু বহি বহিয়েই নাচিবলৈ ধৰে। গতিকে সন্তানসকলে যেতিয়া স্নেহৰ গীত গায় তেতিয়া বাপদাদাইও ফুৰ্তিতে নাচিব আৰম্ভ কৰে সেইবাবে শংকৰ ডাঙ্গ বৰ বিখ্যাত। সেৱাও নাচেই নহয় জানো। যি সময়ত সেৱা কৰা সেই সময়ত মনে কি কৰে? নাচি নাথাকে জানো। গতিকে সেৱা কৰাও নচাই হয়। আচ্ছা-

বাপদাই সদায় সন্তানসকলৰ বিশেষ বিশেষত্বক চায়। জন্মতেই বিশেষ তিনি তিলক বাপদাদাৰ দ্বাৰা পাইছা। সেয়া কোন বিলাক বাৰু? মুকুট, আসনতো আছেই কিন্তু বিশেষ তিনি তিলক আছে। এক স্বৰাজ্য তিলকতো পাইছাই। দ্বিতীয়তে জন্মতেই সেৱাধাৰীৰ তিলক পাইছা। তৃতীয়তে জন্মতেই সৰ্ব পৰিবাৰৰ, বাপদাদাৰ স্নেহী আৰু সহযোগীৰ তিলক। এই তিনিও তিলক জন্মতেই পাইছা নহয়। গতিকে ত্ৰিমূৰ্তি তিলকধাৰী হোৱা। এনেকুৱা বিশেষ সেৱাধাৰী বুলি সদায় নিজকে ভাবানে। অনেক আত্মাক উৎসাহ-উদ্দীপনা দিয়াৰ নিমিত্ত হোৱাৰ সেৱা ড্ৰামা অনুসৰি পাইছা। অচ্ছা। যিমান সন্তানসকলে পিতাক স্মৰণ কৰে সিমানেই পিতাইওতো স্মৰণ কৰে। বাবাৰ স্মৰণ সকলোতকৈ বেছি অখণ্ড অবিনাশী। সন্তানসকলে অন্য কামত ব্যস্তও হৈ যায় কিন্তু পিতাৰতো কামেই এয়া। অমৃত বেলাৰ পৰা সকলোকে

জগোৱাৰ কাম আৰম্ভ কৰে। চোৱা কিমান সন্তানক জগাব লাগে দেশ-বিদেশত থকা সকলোকে, একে স্থানততো নাই। তথাপিও সন্তানে সোধে গোটেই দিনটো কি কৰে!

সন্তানসকলৰ পিছত ভক্তসকলক কৰে, পিচত বিজ্ঞানবাদী সকলক প্ৰেৰণা দিয়ে। সকলো সন্তানৰ চোৱা-চিতাতো কৰিব লাগে। জ্ঞানীয়েই হওঁক বা অজ্ঞানীয়েই হওঁক কিন্তু বিভিন্ন প্ৰকাৰেৰে সহযোগীতো হয়। কিমান প্ৰকাৰৰ সন্তানৰ সেৱা আছে। সকলোতকৈ ব্যস্ত কোন বাৰু? পাৰ্থক্য কেৱল এটাই, শৰীৰৰ বন্ধন নাই। এতিয়া কিছু সময়ৰ বাবে তোমালোকে পিতাৰ সমান হ'বাই। মূলবতনত থাকিব। এই আশাও সকলোৰে পূৰ্ণ হ'ব। অচ্ছা-

মধুবন নিবাসী সকলৰ লগত - মধুবন নিবাসীসকলৰ মহিমাতো জানাই। মধুবনৰ যি মহিমা সেয়াই মধুবন নিবাসী সকলৰো মহিমা। প্ৰতিপল সমীপত সাকাৰী ৰূপত থকা ইয়াতকৈ ডাঙৰ ভাগ্য আৰু কি হ'ব পাৰে। দুৱাৰ দলিতে বহি আছা, ঘৰত বহি আছা, অন্তৰত বহি আছা। মধুবন নিবাসীসকলৰ পৰিশ্ৰম কৰাৰ আৱশ্যকতা নাই, যোগ লগোৱাৰ আৱশ্যকতা আছে জানো! যোগ লাগিয়েই থাকে। যাৰ যোগ লাগিয়েই থাকে তেওঁলোকৰ লগোৱাৰ আৱশ্যকতা নাই। স্বতঃ যোগী, নিৰন্তৰ যোগী। যিদৰে ট্ৰেইনত ইঞ্জিন লাগি থাকিলে, সকলো ডবা যদি চিৰিত উঠি থাকে তেন্তে স্বতঃ চলি থাকে, চলাবলগীয়া নহয়। সেইদৰে তোমালোকেও মধুবন ৰূপী চিৰিত উঠি আছা, ইঞ্জিন লাগি আছে গতিকে স্বতঃ চলি থাকিব। মধুবন নিবাসী অৰ্থাৎ মায়াজীৎ। মায়াই আহিব চেষ্টা কৰিব কিন্তু যিসকলে পিতাৰ আকৰ্ষণত থাকে তেওঁলোক সদায় মায়াজীৎ হৈ থাকিব। ময়াৰ আকৰ্ষণ দুৰতেই সমাপ্ত হৈ যাব। সেৱাতো সকলো সন্তানে বহুত ভালদৰে কৰা। সেৱাৰ বাবে তোমালোক উদাহৰণ স্বৰূপ। কৰ'বাত সেৱাত অলপ তল-ওপৰ হ'লে সকলোৱে মধুবনবাসীৰেই দৃষ্টান্ত দিয়ে। মধুবনত কিমান অথক সেৱা মৰমেৰে ঘৰৰ দৰে ভাবি কৰে, সেয়া সকলোৱে মানি লয়। যিদৰে সেৱাত সকলোৱে এক নম্বৰ হোৱা, 100 নম্বৰ লৈছা সেইদৰে সকলো বিষয়তে 100 নম্বৰ লাগিব। তোমালোকে বোৰ্ডত লিখা নহয়, হেলথ্, ৰেলথ্, হেপিনেচ তিনিওটিয়েই পোৱা যায়। গতিকে ইয়াতো সকলো বিষয়তে নম্বৰ লাগে। সকলোতকৈ বেছি মধুবনবাসীয়ে শুনে। প্ৰথমৰ উৎকৃষ্ট মালতো মধুবনবাসীয়ে খায়। অন্য সকলেতো এটা টাৰ্নত এবাৰেই বিশেষ ব্ৰহ্মা ভোজন খায়। তোমালোকেতো সদায় খোৱা। স্থূল ভোজন, সূক্ষ্ম ভোজন সকলো গৰম, উৎকৃষ্ট পোৱা। অচ্ছা-

নতুন তৈয়াৰী কৰি আছানে? ঘৰখনতো বহুত ভালদৰে মৰমেৰে সজাইছা। মধুবনৰ এয়া বিশেষত্ব, প্ৰতিবাৰতে কিবা নহয় কিবা এডিচন হৈ যায়। যিদৰে স্থূলত নবীনতা দেখা যায়, সেইদৰে চৈতন্যতো প্ৰতিবাৰতে নবীনতা দেখি যেন বৰ্ণনা কৰে এইবাৰ মধুবনত বিশেষ এইটো প্ৰাপ্তিৰ লহৰ দেখিলো। ভিন্ন ভিন্ন লহৰ আছে নহয়। কেতিয়াবা বিশেষ আনন্দৰ লহৰ হওঁক, কেতিয়াবা মৰমৰ, কেতিয়াবা জ্ঞানৰ বিশেষত্বৰ..... সকলোৱে এয়াই লহৰ দেখিবলৈ পাওঁক। যিদৰে সাগৰৰ লহৰৰ মাজলৈ কোনোবা গ'লে লহৰ অনুসৰি আগবাঢ়িবলগীয়া হয়, নহলে ডুবি যাব। গতিকে এই লহৰ স্পষ্টকৈ দেখা দিয়ক। এই কনফাৰেন্সত বিশেষ কি কৰিব? ভি.আই.পি. সকল আহিব, সাংবাদিক সকল আহিব, ৰৱৰ্চপ হ'ব, এইবিলাকতো হ'বই কিন্তু তোমালোক সকলোৱে বিশেষ কি কৰিব? যিদৰে স্থূল দিলৱাৰা আছে তাৰ বিশেষত্ব কি? প্ৰতিটো কোঠাৰে কাৰুকাৰ্য ভিন্ন ভিন্ন। প্ৰতিটো কোঠাৰে নিজা নিজা বিশেষত্ব আছে। সেইবাবে এইটো মন্দিৰ সকলো মন্দিৰতকৈ পৃথক। মূৰ্তিটো অন্যতো থাকে কিন্তু এইটো মন্দিৰত য'তেই যোৱা ত'তেই বিশেষ কাৰুকাৰ্য আছে। এনেকৈ চৈতন্য দিলৱাৰা মন্দিৰতো প্ৰত্যেক মূৰ্তিৰে নিজা নিজা বিশেষত্ব দেখা দিয়ক। যাকেই চোৱা, প্ৰত্যেকৰে ইজন সিজনতকৈ আগত বিশেষ বিশেষত্ব দেখা দিয়ক। যেনেকৈ তাত কোৱা হয় - এয়া বনাওঁতা জনৰ অসাধাৰণতা। সেইদৰে ইয়াতো প্ৰতিজনৰে বিশেষত্বৰ অসাধাৰণতা বৰ্ণনা কৰক। তোমালোকে ইয়াৰ ওপৰত মিটিং

কৰা। কোনো ডাঙৰ কথা নহয়, কৰিব পাৰা। যেনেকৈ সত্যযুগত দেৱতাসকলে কেৱল নামমাত্ৰ শিক্ষকৰ পৰা শুনিব কিন্তু স্মৃতি বহুত প্ৰথৰ হ'ব, স্মৃতিত ৰাখিবলৈ কষ্ট কৰিবলগীয়া নহ'ব। যেন আগতেই শুনিছে, কেৱল পুনৰুজ্জীৱিত কৰি আছে। মধুবনবাসীৰ বাবেও হৈয়েই আছে। কেৱল অলপ দৃঢ় সংকল্পৰ ইংগিত লাগে মাথোন। সংকল্পও বহুত ভাল ভাল কৰা কিন্তু এই ক্ষেত্ৰত দৃঢ়তাৰ ওপৰত বাৰে বাৰে মনোযোগ দিয়া। অচ্ছা!

***বৰদান:-** দিলাৰাম পিতাৰ স্মৃতিৰ দ্বাৰা তিনিওটি কালকেই শ্ৰেষ্ঠ বনাওঁতা ইচ্ছামুক্ত হোৱা

যিসকল সন্তানৰ অন্তৰত এজন দিলাৰাম পিতাৰ স্মৃতি আছে তেওঁলোকে সদায় বাহ! বাহ! ৰ গীত গাই থাকে, তেওঁলোকৰ মনৰ পৰা স্বপ্নতো "হায়" শব্দ ওলাব নোৱাৰে কিয়নো যি হ'ল সেয়াও বাহ!, যি হৈ আছে সেয়াও বাহ! আৰু যি হ'ব লগা আছে সেয়াও বাহ! তিনিওটি কালেই বাহ! বাহ! অৰ্থাৎ ভালতকৈও ভাল। য'ত সকলো ভাল ত'ত কোনো ইচ্ছা উৎপন্ন হ'ব নোৱাৰে কিয়নো ভাল বুলি তেতিয়াহে কোৱা হ'ব যেতিয়া সৰ্ব প্ৰাপ্তি থাকিব। প্ৰাপ্তিৰে সম্পন্ন হোৱা মানেই ইচ্ছা মুক্ত হোৱা।

***প্ৰোগান:-** সংস্কাৰক এনেকুৱা শীতল বনাই লোৱা যাতে উত্তেজনা বা দাম্বিকতাৰ সংস্কাৰ উদয়েই নহয়।

!!ওঁম শান্তি!!
